

[Svend Andersen]

ge, at kommunerne skal have større indflydelse, men det hænger ikke meget sammen med det, regeringen har udsat amter og kommuner for i den senere tid, og i hvert fald er det ikke kommunerne, vi lovgiver for, når vi laver lejelov, så er det lejerne først og fremmest. Og lejerne har i hvert fald ingen selvbestemmelsesret, når det drejer sig om, hvilke ordninger de ønsker at deres leje for fremtiden skal ansættes under. Lejerne har ingen muligheder for at gå til en kommunalbestyrelse og sige: vi ønsker, at kommunen her skal være omfattet af omkostningsbestemt leje. Hvis et flertal i kommunalbestyrelsen siger nej, har lejerne ingen muligheder for at få det gjort på den for dem rigtigste måde.

Det andet område. Der er der ingen forskel. Jeg mener, at undersøgelser tidligere viser, at der netop er forskel. Viborgundersøgelsen har tydeligt vist, at der er meget stor forskel på, hvordan lejeniveauet er i de områder, der er uregulerede, i forhold til de regulerede områder.

Endelig er der også grund til at bemærke, at den statistik, udarbejdet af Danmarks Statistik, som skulle fortælle noget om disse forhold, og som det måtte være en helt klar forudsætning forelå som bilag til et forslag, boligministeren her har fremsat, fuldstændig mangler. Det må da være en klar forudsætning, at denne statistik foreligger. Vi har svært ved at se, på hvilket grundlag boligministeren kan sige, at der ingen forskel er, når det statistiske materiale slet ikke er med i lovforslaget.

Så er der selvfølgelig en positiv ting, og lad mig nævne den.

Boligministeren har taget Folketingets flertals opfattelse til efterretning og sagt, at der ikke skal ændres ved de nugældende regler vedrørende afkast. Det er en korrekt vurdering. Det viste sig jo her før sommerferien, at der var et flertal i Folketinget, der ikke ville være med til at ændre ved afkastbestemmelserne. Så langt så godt. Men når man så læser videre i lovforslaget, vil man alligevel se, at ministeren foreslår, at der skal hensættes et beløb til vedligeholdelse for samtlige ejendomme på 41 kr. 50 øre, og det kan man hurtigt regne sig frem til er det, der er gældende i dag. Det er det også, hvis man overser, at for alle ejendomme opført efter 1970 er der ikke nogle bestemmelser om, at der skal indbetales 15 kr. til Grundejernes Inve-

steringsfond. Det lader boligministeren klart gå igennem og forhøjer for alle lejemaal, der er opført efter 1970, med 15 kr. pr. m². En lejlighedsstørrelse på 100 m² stiger altså med 1.500 kr. om måneden, en forhøjelse, som boligministeren her på en pæn måde søger at få gennemført.

Hvad er så årsagen hertil? Er ministeren ikke bange for, at det kan få en afsmittende virkning på det lejedes værdi, at alle disse ejendomme nu pludselig kan forhøje deres boligudgifter med disse beløb? Eller for at sige det mere direkte, er det det, der har været boligministerens hensigt? Ønsker boligministeren, at det skal have denne afsmittende virkning, så det lejedes værdi herefter kan blive mere attraktiv for grundejerne?

Men tilbage til flertallet. Boligministeren har i sine bemærkninger sagt, at han fjerner nogle uheldige virkninger, som blev gennemført før sommerferien, og det, der blev gennemført af et flertal før sommerferien, er altså det, boligministeren kalder for uheldige virkninger. Det kan da godt være, at ministeren finder det uheldigt, at der af et flertal i Folketinget bliver besluttet, at der skal være udvidede bestemmelser for beboerne, og at flere ejendomme skal være omfattet af bestemmelserne om beboerdemokrati. Men én ting er, hvad ministeren finder uheldigt, noget andet er, hvad flertallet i Folketinget finder rigtigt, og det var det, flertallet i Folketinget fandt rigtigt for få måneder siden.

Det samme gør sig gældende, når vi ser på spørgsmålet om klubværelser og enkeltværelser. Den beskyttelse, de har haft før, og som der var et flertal i Folketinget for de fortsat skulle have, fjerner ministeren med bemærkningen om, at det er uheldigt. Men flertallet var der, og jeg går ud fra, at flertallet fortsat er til stede.

Jeg har meget svært ved at tro, at det flertal, der var før sommerferien, ikke også skulle være til stede nu. Det var jo ikke Socialdemokratiet, der foreslog, at der skulle være et udvidet beboerdemokrati. Det har vi gjort mange gange, men vi måtte erkende, at der ikke var flertal herfor på det tidspunkt. Så fremsatte Det Radikale Venstre forslaget, og det fik selvfølgelig vores opbakning, ligesom det også fik tilslutning fra SF. Jeg går ud fra, at det var selvfølgelig, fordi Det Radikale Venstre mente, at det var rigtigt, at der skulle være en øget beboerrepræsentation og en